

Mētrienas

Izdod Mētrienas pagasta pārvalde

2021. gada jūlijs – augusts

Nr. 4 (270)

Dzīve

Foto – Valda Otvare

Vēl basām kājām ...

*Vēl basām kājām
rīta rasā brienu
un vēsām plaukstām
mani rēnā ausma skauj.
Ķau mazliet pietrūkst
skurbinoši karsto dienu,
kad vasara tā reibina
un viļņu dziesmai līdzī sauc.*

*Nu balto miglas šalli
sev ap pleciem sienu.
Man smilgu skarās smaida
tikko plaucis saules zieds.
Vēl basām kājām
dzestrā pļavā brienu,
bet rasas pārļu asarās
jau rudens tuvums siets.
/Nesma Mateviča/*

Vasara „Dreimaņos”

Ak, tavu karstu vasariņu!

Līdz vienpadsmitiem vēl varēja rušināties pa dārzu, tad gan vajadzēja mukt istabā zem jumta vēsumā. Tupeņos šogad vaboļu maz, toties mārītes lielā skaitā – laikam apēda vaboļu oliņas. Vienreiz tomēr nomigloju, un viss kārtībā. Taureņu arī daudz un tik dažādu krāsu! Vien vēlā pēcpusdienās gāju ārā pievaktēt savas vistiņas – lapšas nāk pagalmā. Vanaga tuvumu paziņo bezdelīgas, kliegdamas par briesmu tuvošanos. Skatos pa logu – uz elektrības kabeļa tup mazi putniņi, spārniņi izplesti, knābiši vaļā. Sameklēju veco laiku silķu bundžu, pielēju ūdeni. Sākumā ieturēja distanci, vēlāk skatos – visi draudzīgi kā krellītes apkārt un kāri dzer. Cielaviņa iekāpa iekšā, izmazgāja savas padusītes. Divām cielaviņu ģimenēm izcepa bērniņi jumta korē, bet malkas grēdās visi dzīvi, veseli. Irbite ar sešiem bērniņiem padzērās, to gan suns iztraucēja. Lillijas, gladiolas vien mirkli ziedēja, liepas tik trīs

dienas smaržoja. Vistrakāk ar siltumnīcu! Jau iepriekšējā gadā zieda laikā tomāti karstumā neaizmetās. Šogad cepa tik traki, ka „pušķoju” no iekšpuses kā Līgo svētkos, uz jumta liku kuplus zarus, tik vai tā raža mazāka. Dārzā šo to palaištīju, gurķus jo sevišķi, lai nav rūgti. Pati pa dienu vairāk reižu pluncājos āra dušā. Biju arī šur tur tālāk aizbraukusi. Labums bija tāds, ka ietaupījās malka, ar gāzi iztiku. Arī zāles pļaušana vienu reizi mazāk sanāca. Glābiena nav no briesmīgā lēruma vārnū, žagatu. Būtu mednieki kaut pabiedējuši!

Sāksies atkal drūmie, tumšie mēneši! Asaras birst, skatoties televīziju, cik draudzīgi bija Baltijas ceļā visi. Tagad valdība tik cenšas visus sanaidot, dalīt cilvēkus. Kur tad nu ir tā brīvība, ja viss ir obligāti?

Tā man paskrēja šī vasariņa ar darbiem un domām. Padalieties un uzrakstiet, kā jūs to pavadījāt.

„Dreimaņus” **Astrīda**

Jūlijs, augusts īsumā

02.07. Pagasta centrā uzstādīts tēlnieka Ģirta Burvja vides objekts „Mētrienas laika rats”.

04.07. Kapusvētki Ozolkalna kapos.

23.07. – 08.08. XXII vasaras olimpiskajās spēlēs Japānas galvaspilsētā Tokijā piedalās volejbolists Edgars Točs un karatē treneris Rolands Družoks.

24.07. Ozolkalna estrādē Maksima Trivaškeviča Stand Up komēdija.

28.07. Darbību atsāk jauniešu centrs „Centriņš”.

01.08. Kapusvētki Mētrienas kapos Ļaudonā.

06.08. Sieviešu biedrības „Ābele” ekskursija uz Likteņdārzu, Koknesi, Salaspils memoriālu, Ogrī.

13.08. Leļļu teātra „Tims” koncertprogramma bērniem „No pasakas ar dziesmu”.

14.08. Deju grupas „Sol Flamenco” koncerts „Flamenco noslēpums”.

20.08. Laukumā pie pagastmājas uzstādīta pagasta vizītkarte – grafiķa Gunāra Krolla oforts „Mētriena”.

22.08. Latvijas sporta veterānu riteņbraukšanas sacensības.

26.08. 82 gadu vecumā Ozolkalna kapu laukā guldīts Edgars Podiņš.

Notikumus apkopoja Ilmārs Grudulis

Klāt pirmais septembris

Kā katru gadu Mētrienā zāros likst sulīgi āboli, kokiem lapas iekrāsojas dzeltenos, sartos, brūnganos toņos, dārzos steidz ziedēt krāsainās asteres, gladiolas, dālijas, jo tuvojas rudens.

Kā katru gadu Mētrienā mazi un lieli skolēni gatavojas skolai, jo tuvojas pirmā skolas diena.

Jau trešo gadu Mētrienā pirmajā septembrī skolas ēka skumjām logu rūtīm pavada savus skolēnus uz citām skolām. Mūsu skolai šis būtu 50. mācību gads, ja vien... skola nebūtu „finansāli neizdevīga” novadam. Joprojām daudzu mētrieniešu sirdīs ir liels rūgtums par lēmumu slēgt skolu un par neizpildīto solījumu saglabāt vismaz sākumskolas klases. Cerīgi vēl raugāties uz bērnu dārza pastāvēšanu skolas ēkā, kur vēlam daudz interesantas, aizrautīgu un zinātkāru dienu kopā pavadīt!

Mēs, bijušie Mētrienas skolas skolotāji, Zinību dienā sūtām sveicienus visiem kolēģiem un skolēniem, lai kur jūs arī būtu!

Astrīda Jefimova – Lai mūsu skolēniem izdodas sasniegt to, kas iecerēts! Lai patur prātā, ka dzīvē galvenais ir cilvēcība!

Astra Kraukle – Atrast dzīvē isto ceļu un būt laimīgiem!

Līga Pastare – Sportisku un možu nākamo mācību gadu, dzīvesprieku! Pārvarēt visus šķēršļus! Lietot veselīgu pārtiku!

Vallija Sīpola – Lai veicas jaunajā skolā mācībās, lai draudzīgas attiecības ar klasesbiedriem! Tikpat saprotošus un iejūtīgus skolotājus! Lai tiecas uz savu mērķi un atgriežas Mētrienā!

Melita Grudule (ilggadējā direktore kopš 1976. gada) – Lai laba veselība visiem bijušajiem skolotājiem!

*Pievienojoties sveicieniem, skolotāja **Marija Beģis-Begge***

Nelielas pārdomas par 10 mēnešiem

„Cilvēki grib visu mainīt un tajā pašā laikā vēlas, lai viss paliktu pa vecam.”

(P. Koelju citāts)

Vadu divas brīnišķīgas pagastu pārvaldes – Mētrienas un Praulienas. Dienas ritms vienmēr darbīgs un katra diena pakārtota abiem pagastiem. Daudzas ikdienišķas lietas tiek kārtotas virtuālajā pasaulē, kuras iedzīvotāji neredz un pat nespēj iedomāties, cik tas prasa laiku.

Neskatoties ne uz ko, esmu darbaholīks, jūtos labi pēc sakārtotiem un padarītiem darbiem, lielākiem vai mazākiem. Mētrienas pagastā strādājam pie bijušās Mētrienas pamatskolas ēkas nodošanas ekspluatācijā dokumentācijas. 2020. gada nogalē tika iesākts pārstrādāt Mētrienas pamatskolas būvprojektu. 2021. gada martā veiksmīgi tika izdarīts un nākamais etaps ir Būvprojekta ekspertīze, kas uz doto bīdi notiek un cerams, ka pirmajās septembra nedēļās būs pozitīvs slēdziens, pēc kura saņemšanas varēs izsludināt iepirkumu un pabeigt ēkā nepilnības.

Neatņemama sastāvdaļa katrā pagastā ir Īpašumu uzturēšanas nodaļa, kas realizē visus saimnieciskos darbus, to mēs redzam ikdienā – zāles pļaušana, dekorācijas, kas tiek izvietotas pagasta teritorijā, neskaitāmi darbi, kurus pat nevar pamanīt, bet darba roka pielikta Valda Broka vadībā. Puišiem par to Paldies!

Izvietotas trīs video novērošanas kameras – divas pie Mētrienas tautas nama

un viena pie vides objekta „Mētrienas laika rats”, arī šis objekts vēl nav pabeigts, jo gaidām būvnieku cenu aptaujas rezultātus par labiekārtošanas darbiem.

„Reizēm ir jāsāk skriet, lai redzētu, kurš skrien tev līdzi. Reizēm ir jārunā klusāk, lai redzētu, kurš tevi patiešām klausās. Reizēm ir jāpakāpj soli atpakaļ, lai redzētu, kurš vēl ir tavā pusē. Reizēm ir jāpieņem nepareizs lēmums, lai redzētu, kurš tevi atbalsta, kad viss brūk.” (P. Koelju).

Daudzas lietas pat nevar aprakstīt, jo sastāv no sīkumiem, kurus nevar pamanīt, bet kuri ikdienai piešķir pilnības sajūtu, komunikācija ar darba kolēģiem, pagastu iedzīvotājiem, valsts iestāžu ierēdņiem.

Vienmēr laba tēma – sapņi un ieceres, vienozīmīgi ceļu infrastruktūras sakārtošana, tūrisma jomas un kultūrvēsturiskā mantojuma saglabāšana, kā arī mūsu iestāžu vadītāju labo ieceru realizēšana.

Šajā ne visai vieglajā laikā man gribētos, ka mēs mācītos un arī mācītu citus būt iecietīgiem, jo ne vienmēr notiek pēc mūsu prāta, kā mēs to esam sadomājuši. Valsts un pašvaldības ietādes strādā pēc Latvijas Republikā pieņemtajiem normatīvajiem aktiem, un citreiz jauna diena nes pārsteigumus, kuri, gribot vai negribot, bet jāievēro, tādēļ saudzēsīm sevi un savus tuvos. Esmu sazvanāma pa telefonu 29424912, iepriekš sazinoties, varam tikties. e-pasts rakstiskai saziņai ilona.zalane@madona.lv.

*Pārvaldes vadītāja **Ilona Zalāne***

Sveicieni jauno mācību gadu uzsākot

Tā kā straujiem soļiem vasara ir aizsteigusies un kāt ir rudens, lai pagarinātu siltās un saulainās vasaras sajūtas, tautas nama birzītē ir „uzziedējušas” rozes. Vieta kādam skaistam septembra foto ģimenēm un draugu grupām. Tās – sveicienam no tautas nama visiem pagasta iedzīvotājiem – bērniem un viņu vecākiem jauno mācību gadu uzsākot... Kāpēc rozes? Nav taču tie ierastākie 1. septembra ziedi vai ne? Bet šogad arī mācību gads bija savādāks un neierasts tas būs arī šoruden.... Lai visiem sekmīgs un skaists mācību gads!

Laura Biķerniece

Vēstures takā izzāgējot alkšņus

Kad „mesindžeri” saņemām Lauras Biķernieces sūtīto attēlu ar tūrisma informatīvo dēli, uz kura ir eksponēts mana tēta (Gunāra Krolla) grafikas palielināts attēls ar Mētrienas simboliku, bijām pārsteigti.

Grafikā atveidots sieviete tēls ar mētru vaiņagu galvā, gaismas liesmu un ozolzaru vītņu apņemtu Mētrienas ģerboņa vairogu rokās, saules staru strēlēm caurbrotot kuplās mākoņu grēdas. Šis kompozicionālais kopums vēstī par dziļas pietātes savai zemei un lepnuma iemiesojumu autora interpretācijā. Mētriena kā sieviete valdniece – cēla, jauna un laimīga, plīvojošiem matiem, apņēmības pilna. Darbs ir muzikāls, ar plūstošiem ritmiem, smalkām detaļām pildīts. Gaviles un garīga pacilātība, dabas simfonija harmonijā ar cilvēku.

Šodien saņemām Baibas Kramas zvanu ar lūgumu uzrakstīt pāris rindiņas par šīs grafikas tapšanas vēsturi. Gunārs daudzos darbos ir iemiesojis Mētrienas pagasta ļaudis, dabu, kā arī veidojis pagasta ģerboni, tomēr šī grafika rada mazu mistēriju par savas izcelsmes konkrēto mērķi. Darbs veidots oforta tehnikā, datēts ar 1996. gadu, kas arī kalpo par vadmotīvu vēsturiskam pagasta laikgriežu ieskicējumam.

Meklējot datus par tā laika notikumu peripetijām Mētrienas vēsturē, atrodu šo gadu kā nozīmīgu vēsturiskā nosaukuma atgūšanas fiksāciju, kad 1996. gada 12. novembrī Ministru Kabineta noteikumi Nr. 429 nosaka, ka Madonas rajona Mētrienas pagasta Pamatu ciems tiek pārdēvēts par Mētrienas ciemu. Ņemot vērā Valsts patriotisma un sakņu atjaunošanas spārnoto laiku, šis fakts ir ļoti nozīmīgs pagasta iedzīvotājiem. Kā veltījumu šim notikumam Gunārs Krollis rada ofortu, kura novilkumi tiek dāvināti Mētrienas pagasta tā laika valdei.

Darbs, kad saules gaismā atkārtoti celts, lai Mētrienā staro Prieku, Cerību un Gaismu!

*Māksliniece **Inguna Krolle-Irbe***

1997. gada aprīlī iznāca „Mētrienas Dzīves” pirmais numurs, kuru rotāja Gunāra Krolla oforts „Mētriena”, līdz ar to šis

darbs kļuva pazīstams vietējo ļaužu vidū. Oforta novilkums nonāca daudzās mājās kā pagasta dāvinājums, saņemts par kādu labu darbu vai sasniegumu. Tagad varbūt nogūlis plauktā vai atvilktnē, varbūt jau piemirsts, paaudzēm mainoties. Arī man līdzi ar pirmo iespaidu mākslinieka radītais Mētrienas tēls likās tik ļoti piederošs manai dzimtajai vietai, ka iegūla apziņu kā tās simbols jeb savdabības zīme, un tāds tas ir saglabājies līdz pat šai baltai (vai nebalta) dienai. Sirds vienmēr atsaucas, ikreiz uzlūkojot mākslinieka veltījumu Mētrienai.

Mūsu pretrunu un neziņas pilnā šodienā un pagasta iedzīvotāju vidū neviennozīmīgi uztvertais un vērtētais jaunais vides objekts „Mētrienas laika rats”, kas reklamēts kā pagasta identitātes zīme, lika aizdomāties par dziļāk noglabātām un pāri laikiem stāvošām vērtībām. Tūkšais stends iepretim centra akmenim man šķita piemērota vieta tieši šim Gunāra Krolla darbam. Bet ar izspānotu ieceri vien ir par maz, tāpēc sirsnīgs paldies Baibai Kramai, kura to uztvēra un rītināja tālāk, Ilutai Ošai par attēla iedzīvināšanu stendā un visiem pašvaldības darbiniekiem, kuri ideju atbalstīja, deva zaļo gaismu, finansējumu un darbīgas rokas. Paldies māksliniekam Gunāram Krollim. Ielūkosimies šai darbā un sajūtīsim, kā tas atstaro mūsu gaišās domas!

Lilīta Mālniece

Sporta norišu organizēšana Covid-19 apstākļos

Sporta treniņi

- Sporta norisēs piedalās personas ar sadarbspējīgu vakcinācijas vai pārslimošanas sertifikātu vai ar apliecinājumu (papīra vai digitālā formā) par Covid-19 negatīvu testu (tai skaitā individuāla apmeklējuma ietvaros) gan iekštelpās, gan ārtelpās.
- Audzēkņu testēšanu var neveikt, ja dalībnieku skaits grupā ir ne vairāk kā pieci.
- Vienā treniņgrupā vienlaikus organizēti var pulcēties ne vairāk kā 20 audzēkņi.
- Vienai personai ir nodrošināti ne mazāk kā 25 m² no treniņa (nodarbības) norises telpas platības (publiskas lietošanas peldbaseinā – 15 m² no ūdens virsmas platības), peldētāpmācības peldbaseinos ne mazāk kā 6 m² no ūdens virsmas platības.
- Ja kumulatīvais Covid-19 gadījumu skaits uz 100 000 iedzīvotāju ir mazāks par 100, līdz brīdim, kamēr tas nepārsniedz 120, vienai personai nodrošinot 15 m² no pieejamās platības (publiskas lietošanas peldbaseinā – 10 m² no ūdens virsmas platības).
- Pieplūdiņš telpai, kurā notiek treniņprocess, nedrīkst pārsniegt 20% no maksimāli iespējamā cilvēku skaita, ko pieļauj šo telpu infrastruktūra.
- Sporta treniņa (nodarbības) laiks nedrīkst pārsniegt 90 minūtes.
- Pieplūdiņš ģērbtuvēs nepārsniedz 25%.
- Dalībai treniņos nav vecuma ierobežojuma, bet sacensībās iekštelpās nepiedalās sportisti, kas jaunāki par septiņiem gadiem.

Informācija no <https://covid19.gov.lv>

Medības un makšķerēšana jūlijā un augustā

MEDĪBAS.MAKŠKERĒŠANA

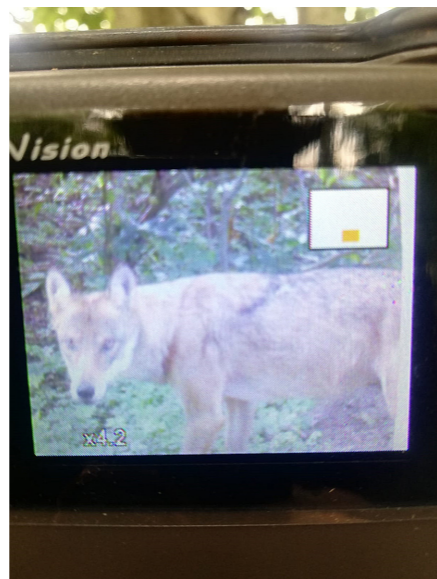
Piebarojot dzīvniekus, kontrolējot novērojumus, izskatot jaunajās tehnoloģijās redzēto, tika novērotas zvēru uzturēšanās vietas. Turpinājās intensīvas mežacūku medības. Nomedīto cūku skaits ir pieaudzis līdz 75 ipatņiem. Veiksmīgākie mednieki lielākoties ir tie paši, kuri iepriekšējā mēnesī, bet palaimējies ir arī citiem – Mārim Macijevskim, Gunāram Pastaram un Intaram Tumanovam. Desmit tūrumu postītājas „neitralizējuši” Mētrienas tūrumos strādājošie lauksaimnieki no citiem pagastiem.

Makšķerēšanas mīļotāji aizvadīto vasaru var nosaukt par samu vasaru. Kā zināms, jūnijā 12 kilogramu samu noķēra Genādijs Sinkēvičs. Jūlijā lielāks loms bija Viktoram Aleknavičam – viens no Aiviekstes dzelmes iemītniekiem svēra 8 kilogramus, bet otrs bija 24 kilogramus smags.

Ilmārs Grudulis

Viktors Iepojas ar noķerto samu.

Intara Opsos nofotografētais vilks.

Viena no pēdējām skaitākajām aļņa ragu trofejām, ko nomedījis Juris Jefimovs.

No Edgara Podiņa atvadoties

MŪŽĪBĀ AIZEJOT

*Bij' tavas dzīves gadus sviedru lāse sūra,
Bet darba tīkums linu dvieļa balts,
Mūžs bijis goda vērts.*

Ir noslēdzies viena darbīga cilvēka mūžs, kura pietrūks visai Mētrienai. Ar Edgaru saistās tik daudz atmiņu no pašas bērnības. Kolhoza laikā, braucot pēc ķieģeļiem uz Daugavpili, vēl apciemojām Edgara brāli Andri, kurš vēlāk mīklainos apstākļos pazuda. Vēlāk Edgars bija lielā autobusa „Ikarusa” šoferis. Vienmēr jauks un laipns, nekad nepukstēja, ja pārāk bieži kāds gribēja piestāt pie veikala, kad braucām ekskursijās vai citur kur.

jau darbā. Cik laivu, bišu stropu, kapu soliņu uztaisīja! Ozolkalna kapos runājamā tribīne viņa taisīta. Bieži vien ar riteni uzbraucu kalnā: zāģīši jāizvīlē, cirvis prasās pēc jauna kāta, kaplīši jāuzsina. Edgars

Autobusa salons allaž tīrs izpucēts. Likvidējoties kolhozam, Edgars iekārtojās „Āriņu” kompleksa vienā korpusā. Darbojās ar gateri un ražoja paliktņus. Dzerot rīta kafiju, vienmēr paskatījies pa logu – jau kūp skurstenis virpotavā, citu rīt – kokapstrādes cehā, tātad Edgars

vienīgais, kurš mācēja pareizi iesiet izkapti. Daudz koka darbu līdzēja uztaisīt. Bieži malām graudus, ziemā vistām pakaišu skaidas ņēmām no Edgara. Vienmēr sagaidīja ar laipnu smaidu. Pats bija uztaisījis mazu traktorīti, kam varēja arī malkas zāģi pielikt. Kopā ar manu vīru sazāģēts daudz malkas vietējām tantēm. Cūkas kāva kopā. Manam dēlam bija krusttēvs. Tagad skumji, skatoties, ka durvis ciet un klusums pārņēmis tik darbīgo vietu, kurā tik daudz izpalīdzēts sava pagasta ļaudīm un droši vien arī citiem.

Skumstu līdzī visai Podiņu ģimenei. Reizēm cilvēks stiprs ir izmests sāpju krastā.

„Dreimaņu” Astrīda

LĪDZJŪTĪBAS

Deg pilādži un visiem rāda ceļu,
Un katram savs līdz galam jāaiziet.
/O. Vācietis/

MŪŽĪBĀ AIZGĀJUŠI

Edgars Podiņš, 82 gadu vecumā
Rasma Eikena, 68 gadu vecumā

Lai vieglas smiltis aizgājējam un patiesa līdzjūtība tuviniekiem
Mētrienas pagasta pārvalde

Runājiet ar mani klusi,
Saudzīgāk kā citu dienu:
Šodien sirds man palikusi
Smagāka par sāpi vienu.
/E. Zālīte/

Izsaku dziļu līdzjūtību
Zaigai Podiņai sakarā ar vīra
Edgara Podiņa zaudējumu

Daina Skabarniece

Es – tajā dzērvju kāsi,
Kas debesu plāvās zaro,
Es – tajā rasas lāsē,
Kas asterēs novakaro.
Es – tajā saulespuķē,
Kur vasaras dvēselel mājās,
Ar krītošu lapu smaržu
Jūs atvadās uzrunāju.
/K. Apškrūma/

Esam skumju brīdī kopā ar
Podiņu ģimeni, Edgardu Podiņu
smilšu kalnā pavadot.
Tautas nama kolektīvs

Ņinu Konusovu atceroties

Ņinu Konusovu kā darba kolēģi un vēlāk arī ģimenes draudzeni iepazīnu 1961. gada pavasarī, kad viņa pārnāca dzīvot uz Mētrienu no Pitalovas. Pirmais darbs, ko darījām – stādījām kartupeļus lauku brigādē. Tad kolhozs sāka atjaunot veco muižas kūti ezera krastā. Pirmā no „Aizezeres” ar savām gotiņām atnāca Velta Andersone, tad no „Jaunārēm” Leokādija Ratkuna. Sāka vest jaunās gotiņas, un drīz atradās vieta arī Ņinai kā slaucējai.

Pavisam bijām piecas slaucējas (es brīvdienas devēja). Cilvēki bieži mainījās, bet mēs – Velta, Ļoņa, es un Ņina turējāmies kopā. Draudzīgi svinējām visas dzimšanas dienas, Ziemassvētkus un citus svētkus. Kopā ar Ņinu noslaucu 14 gadus līdz pārgāju uz „Āriņu” fermu. Neatminos tādu reizi, kad būtu sagājušas ragos. Lai mierīga dusa blakus vīram un dēlam. Līdzjūtība meitu ģimenēm.

„Dreimaņu” Astrīda

Gadskārtējie svētki Ozolkalna kapulaukā

Ozolkalnā seno latgaļu kapulaukā pagājušā gadsimta deviņdesmito gadu sākumā tika sākti mūsdienu apbedījumi. Līdzās pirms tūkstoš gadiem guldītajiem kā pirmais mētrienietis apbedīts Jānis Kulikovskis. Pirmajos kapusvētkos toreizējā kluba vadītāja Daina Āboliņa kopā ar savām meitām viņam vienam veltīja piemiņas ceremoniju. Kapus iesvētīja mācītājs Cimanovskis. Šodien, pēc divdesmit sešiem gadiem, Ozolkalna kapul-

auks ir atdusas vieta 192 mētrieniešiem. Aizmigušo mūžu dāru kopj kapu uzraudze Tatjana Mūrmane, viņa atsaucas uz lielo atbalstu, kuru kapsētas uzturēšanā sniedz Mētrienas pagasta pārvaldes Īpašumu uzturēšanas nodaļas vadītājs Valdis Broks. Šoreiz kapusvētku ceremoniju vadīja tautas nama vadītāja Laura Biķerniece.

Ilmārs Grudulis

Jūrnieks no „Ezermalām”

LĪDZCILVĒKS

Mētrienas pagasta teritorijā ir tikai viens publiskais ezers – Odzienes ezers. 50 ha plašais ezers ar savu skaistumu priecē gan vietējos iedzīvotājus, gan mūsu pagasta viesus! Arī daudzu apkārtējo māju nosaukumos ir minēts ezers – Aizezere, Ezeriņi, Ezerkrasti un Ezermalas.

Mājas „Ezermalas” ir saistītas ar ģenerāļa Teodora Kaufelda vārdu. Viņš palīdzēja savai mātai Valijai Kaufeldei 20. gs. 60. gadu iesākumā ezera krastā uzcelt jaunu māju. Ģenerālis bija kaislīgs biškopis un dārznieks – viņa stādītās ābeles joprojām nes augļus. Ne Teodoram, ne Valijai nebija pēcnācēju, tādēļ savu māju Valija novēlēja Teodora kruzmeitas Zaigas dēlam Jurim Viksnam.

Kopš 2017. gada vasaras Juris un Ludmila Viksnas dzīvo un saimnieko „Ezermalās”, jaunuzceltā mājā, jo iepriekšējo māju pārlietu bija skāris laika zobs.

Juris savu darba dzīvi ir saistījis ar jūrnieka – kuģa mehāniķa arodu. Pēc Lizuma vidusskolas absolvēšanas, kā viens no diviem nacionālajiem kadriem, izturēja lielu konkursu Klaipēdas Kuģu būves institūtā. Kā jau padomju laikos bija pierasts – pēc pirmā kursa studentiem bija jānododas dienēt armijā. Pēc dienesta studijas institūtā netika atjaunotas. Mācības neklātienē tika turpinātas Ļeņingradas jūrskolā, tās apvienojot ar darbu zvejnieku kolhozā „Brīvais Vilnis”. Darbs jūrā prasīja iziet visas pakāpes – jāsāk no matroža „pateicoties pieredzei, prasmei un zināšanām var izveidot veiksmīgu karjeru. Kopš 1998. gada Juris strādā tirdzniecības flotē, brauc uz lieliem tankkuģiem – lielākie no tiem pēc platības ir kā 3 futbola laukumi. Kopš 2007. gada ir sasniedzis karjeras augstāko pakāpi – vecākais mehāniķis.

Pasaule ir apceļota un redzēta! Ir būts visos kontinentos. Vienīgā no jūras valstīm kurā nav sanācis būt – ir Japāna, bet viss vēl priekšā!

Pēc reisa ir prieks atgriezties mājās! Arī šeit darba ir daudz, bet tas nes prieku un gandarījumu par paveikto! Kā arī par to, ka vēl kāda vieta Latvijā tiek sakopta un attīstīta. Ir attīrīta ezera mala – tagad skats uz ezeru priecē ikvienu garābraucēju.

Iestādīti 53 ceriņi un jasmīni, kas pēc gadiem priecēs ar saviem ziediem. Darbs pie mājas un apkārtnes labiekārtošanas turpinās! Ieceru un ideju ir daudz! Lai pietiek spēka tās realizēt!

Juris Argentīnas futbola muzejā.

Šā okeāna milzeņa vecākais mehāniķis ir Juris Viksna.

Ilmārs Grudulis

Vasaras ekskursijas iespāidi

BIEDRĪBA ĀBELE

Vasara – ziedošā, saulainā, tveicīgā, pērkona dārdiem pieskandinātā – ir izaicinājumu laiks aktīvai un izzinošai atpūtai. Šī vasara iekārdināja arī klubiņa „Ābele” dalībnieces paceļot. Kādā augusta rītā ar Viktora vadīto busiņu devāmies pa mūsu vadītājas Līgas izveidoto maršrutu.

Laiks saulains ar diezgan stipru vēju. Pirmais pieturas punkts – Likteņdārzs Koknesē. Ir agrs rīts, un pagaidām esam vienīgie apmeklētāji. Caur Likteņdārzu dodamies uz kuģiša piestātni, kur mūs sagaida kapteinis un baltais kuģītis „Gulbis”. Ietinamie pledos un, šūpojoties Daugavas viļņos, laižam skatu apkārtnē un klausāmies audiogida stāstus par vēsturiskiem notikumiem un objektiem Koknesē. Likteņrupes likteņstāstus sagatavojusi vietējā Kokneses gide. Iepeldam tālu Pērsē, skatām tās aizaugušos krastus, atpūtas vietas un tautumeitas tēla iezīmēto leģendāro Pērses ūdenskrituma vietu. Atpakaļceļā apmetam loku ap Kokneses pilsdrupām. Jaunībā pa šo vietu braucām ar autobusu, tagad – ar kuģi. Pārņem tāda savāda sajūta, iedomājoties, ka dziļumā zem ūdens klāja bija skaists ceļš pa ieleju gar pilsdrupām un tilts pār Pērsi, pa kuru veda ceļš uz Rīgu. Tā ainava iemūžināta fotogrāfa Voldemāra Upiša bildēs vēl pirms 1965. gada. To savulaik atainojis arī Mētrienas mākslinieks Jāzeps Pudulis. Viņa gleznu iegādājās izpārdošanā. Pastaigājām pa Likteņdārza Draugu aleju. Alejas malās katrā ābele ir veltījums kādam Latvijas cilvēkam, ģimenei vai dzimtai. Ceļu klāj granīta bruģakmeņi ar iegravētiem Likteņdārza atbalstītāju vārdiem. Starp tūkstošu tūkstošiem izdevās ieraudzīt arī mētrieniešu vārdus. Nopērkot bruģakmeni, katrs var ierakstīt sevi Likteņdārzā.

Bijām iekārdinātas apskatīt arī Kokneses muižas parku. Tur mūsu gids bija Vija Jeremejeva, jo viņa kādreiz dzīvojusi Koknesē. Staigājām pa vecām koku alejām, fotografējāmies pie Pērses ūdenskrituma atveida, mērījāmies garumā ar Lāčpēsi. Mūsu acu priekšā vēja brāzma nogāza lielu, vecu koku ar pilnībā satrudējušām saknēm. No tādiem pat novecojušiem ozolu stumbriem tē-

nieks Ģirts Burvis (viņš arī mūsu laika rata autors) Kokneses parkā izveidojis iespaidīgu skulptūru „Mūžība”. Daudzas no mums vēl padomju laikos jaunībā vai skolas gados bija apmek-

Kokneses pilsdrupas 2021. gadā.

Voldemāra Upiša foto pirms 1965. gada.

Jāzepa Puduļa glezna „Koknese”.

nieks Ģirts Burvis (viņš arī mūsu laika rata autors) Kokneses parkā izveidojis iespaidīgu skulptūru „Mūžība”.

Daudzas no mums vēl padomju laikos jaunībā vai skolas gados bija apmek-

lējušas Salaspils memoriālo ansambli, kad tur vēl dega mūžīgā uguns, pukstēja metronoma sirds un kad vēsturi par II Pasaules karu mācīja citās niānsēs. 1941. – 1944. gada vēsturiskie notikumi no mums attālinājušies laikā, un par Salaspils nometni ir pausti dažādi viedokļi. Bet joprojām iespaidīgas šķiet monumentālās skulptūras un uzraksts pie memoriāla ieejas: „Aiz šiem vērtiem vaid zeme”. Joprojām jāpatur prātā, cik trausla ir dzīvības un nāves robeža, ja pasaules varenie sāk ar to spēlēties.

Meža ielokā aiz Salaspils apskatījām Kolotilovku – ukraiņu pensionāra, bijušā celtnieka Nikolaja Kolotilo vaļasprieku. Jau vairākus gadus viņš īsteno sapni – izveidot piecos hektāros zemes pašam savu valsti, kurā jau tagad neskaitāmas būves un vides objekti, ko viņš veido no izmantotiem materiāliem, kas citam vairs nav derīgi. Teritorijā daudz padomju laika relikviju. Irbenāju aleju ierīkojusi Latvijā dzīvojošo ukraiņu biedrība 2011. gadā tās pastāvēšanas simtgadē.

Visu jau nevar aprakstīt – jāredz katram pašam.

Ceļotprieku vēlot,
Laima Tumanova

Mums ir savs olimpietis Edgars Točs!

Edgars Točs un Mārtiņš Pļaviņš spēlē ar Kataras volejbolistiem.

To, ka mūsu Edgars būs olimpiešu vidū, uzzinājām jau krietni agrāk, kad viņš, spēlējot pāri ar Mārtiņu Pļaviņu, izcīnīja ceļazīmi uz olimpiskajām spēlēm Tokijā! Nu šis trauksmainās spēles ir aizritējušas, un sportisti atgriezušies mājās. Varam mierīgi atskatīties uz paveikto. Un te nu ir tas neapgāzamais fakts, ka mūsu pagasta puisis ir spējis sasniegt tik augstu rezultātu – 4. vietu pludmales volejbolā! Un ir neapraķstāms prieks un lepnums par Edgaru!

Braucot uz Olimpiskajām spēlēm, Edgars sacīja, ka visvairāk viņš grib nepieņemt tos, kas palīdzējuši pārvarēt grūtības sarežģītajā sportista karjerā. Edgara moto: „Pozitīvs skats uz dzīvi ir vērtīgāks nekā rublītis kabatā!”

No 26. jūlija līdz 5. augustam spraiģās cīņās tika gūtas uzvaras pret tādām volejbola lielvalstīm kā Krievija, Čehija, Brazīlija. Pusfinālā pretī stājās spēcīgie norvēģi Annešs Mūls un Kristians Sērums, bet cīņā par bronzu – veiklie un neatlaidīgie katarieši. Mūsējiem mazliet pietrūka veiksmes un pieredzes, bet arī iegūtā 4. vieta ir milzīgs sasniegums tāda līmeņa sacensībās!

„Spēles laikā ikviens koncentrējas cīņai un tīši nekļūdās. Ja izcīnīta uzvara, tad visi priecīgi, bet meklē vainīgos un risinājumus, ja piedzīvots zaudējums” – tā Edgars. Viņš vēl piebilda, ka zaudējumi kaldina raksturu, jo jāspēj tikt pāri

Gandarījums par veiksmīgu spēli.

grūtībām.

„Sirdsapziņa mums tīra, šajā turnīrā atdevām sevi visu, cīnījāmies līdz galam!”

Un mēs Mētrienā arī cīnījāmies – ar emocijām, spriedzi un pārdzīvojumiem. Gribējās jau tās medaļas, bet viss vēl

priekšā! Paldies, Edgar, par sagādātajiem neskaitāmiem pozitīviem mirkļiem! Mētrienai ir ar ko lepoties! Tu esi super!

Skolotāja **Līga Pastare**

Mētrienieši Olimpiskajās spēlēs

Mēs, mētrienieši, par savējiem esam pieņēmuši izcilus un darbīgus cilvēkus, kuri gan nav Mētrienas iedzīvotāji, bet kuru darbība vai dzīvesveids ir saistīts ar mūsu pagastu. Šoreiz par olimpiešiem.

Mētrienas vēsturiskais Austris Apsītis ir noskaidrojies, ka vieglatlēts un vairākkārtējs PSRS čempions, saikavietis Oto Grigalka ir piedalījies pat trijās Olimpiskajās spēlēs. 1952. gadā Helsinkos sportists izcīnīja 4. vietu lodes grūšanā un 6. vietu diska mešanā. 1956. gadā Melburnā diska mešanā ieguva 5. vietu. 1964. gada olimpiskās spēlēs Tokijā Grigalka bija PSRS izlases vieglatlētu treneris. Bērībā kādus četrus gadus mazais Otis kopā ar vecākiem ir dzīvojis Mētrienas pagasta „Lielmežniekos”. Vēlāk vīra gados, būdams pasaules ranga sportists, Oto Grigalka savā Maskavas dzīvoklī goda vietā pie sienas turējis mazu bērna zābaciņu, kas bija kājā, nākot no Saikavas uz Mētrieni.

Mūsu laikabiedrs ir Mētrienā labi zināmais sporta un atpūtas bāzes „Lejasozoli” īpašnieks Rolands Družoks. Mētrienas mednieku pulkā kopā esam gājuši par dzinējiem. Abiem mums bija medību laikas, un kopīgās medībās nemedīts daudz mežzacūku. Jau labu laiku Rolands ir pazīstams arī kā cīņas sporta treneris. Viņa audzēkņi dažādās vecuma grupās guvuši vēra nemamus starptautiskus panākumus. Šogad olimpiskajās spēlēs Tokijā viņš pārstāvēja Latviju kā karatista jelgavnieka Kalvja Kalniņa treneris. Sacensības notika leģendārās būves „Nippon Budokan” zālē, ko Tokijā par godu olimpiskajām spēlēm uzbūvēja jau 1964. gadā. Toreiz spēlēs kā sporta veids pirmo reizi tika iekļauts džū-

Rolands un Kalvis pie Olimpiskā simbola – olimpiskajiem apliem.

Kalvis un Rolands sacensību laikā.

do, šogad debitēja karatē. Kalvja pamata svara kategorija ir līdz 60 kilogramiem, bet olimpiādē sportists bija spiests pieņemt izaicinājumu – cīnīties smagākā svara kategorijā virs sešdesmit septiņiem kilogramiem. Lai gan viņš uzvarēja Venecuēlas sportistu, tomēr izšķirošajā cīņā pret pārstāvi no Francijas piedzīvoja zaudējumu. Līdz ar to Kalvis ierindojās 8.vietā. Ar Kalvja treneri Rolandu Družoku tikos 15.augustā. Līdz ar olimpiskajiem iespaidiem no viņa saņēmu arī Latvijas olimpiskās komandas nozīmīti.

Kļuvis zināms fakts, ka Tokijas olimpiādē bronzas medaļniekam svarcēlājam Artūram Plēšniekam kā fizioterapeits palīdzēja Arnis Noveičuks – Otvaru ģimenes radnieks.

Ilmārs Grudulis

Vēlreiz par jaunā Madonas novada deputātiem

PAŠVALDĪBĀ

2021. gada 5. jūnijā notika pašvaldību vēlēšanas. Mūsu novada vēlēšanu rezultāti publicēti gan reģionālajos laikrakstos, gan interneta vidē. Arī amati sadalīti, un dome uzsākusi darbu. Tomēr sarunās ar vecāka gadagājuma iedzīvotājiem, izrādās, ka viņu vidū diezgan neskaidrs priekšstats par ievēlētajiem deputātiem. Jāņem vērā, ka daži ievēlētie kandidāti atteicās no vēlēšanu dotās uzticības pildīt deputāta pienākumus, un viņu vietas tagad ieņēmuši kandidāti ar mazāku balsu skaitu.

Jaunajā domē 8 deputātu vietas ieguvusi „Latvijas Reģionu apvienība un Latvijas Zemnieku savienība”. Šo partiju pārstāv Agris Lungevičs – domes priekšsēdētājs, Aigars Šķēls – priekšsēdētāja vietnieks komunālās saimniecības, teri-

torialās pārvaldības un attīstības jautājumos, Uzņēmējdarbības, teritoriālo un vides jautājumu komitejas priekšsēdētājs, Valda Kļaviņa – Izglītības un jaunatnes lietu komitejas priekšsēdētāja, Māris Olte, Gunārs Ikaunieks, Rūdolfs Preiss, Guntis Kliučs, Gatis Teilis. Deputāta mandātu nolika Madonas pilsētas pārvaldnieks Guntis Keveris, kura kandidatūra partijai piesaistīja daudz vēlēšanu. Viņa vietā stājās Gatis Teilis. Šajā sarakstā kandidēja arī mētrienietis Aldis Ošs.

„Jauno vienotību” domē pārstāv 3 deputāti: Andrejs Ceļapītērs, Kaspars Udrass un Artūrs Grandāns – Kultūras un sporta jautājumu komitejas priekšsēdētājs.

Arī Nacionālā apvienība „Visu Latvijai!” – „Tēvzemei un Brīvībai/LNNK” guvusi 3 vietas. Domē savu vietu saglabājis Zigrīds Gora – priekšsēdētāja vietnieks izglītības, kultūras un sociālajos

jautājumos. Lielu vēlēšanu atbalstu guvusi bijušo Cesvaines un Lubānas novadu vadītāji Vilnis Špats un Tālis Salenieks no deputātu amatiem atteicās. Viņu vietā Iveta Peilāne un Alvis Masaļskis.

„Latvijas attīstībai”, „Politiskā partija izaugsme” ieguva 2 vietas. Domē iekļuva Artūrs Čačka – priekšsēdētāja vietnieks uzņēmējdarbības atbalsta, tūrisma attīstības un veselības aprūpes jautājumos un Andris Dombrovskis.

Kā jauns spēks domē darbu uzsāksi Jaunā konservatīvā partija, ko pārstāv bijusī Madonas novada izpilddirektore Vita Robalte un Sandra Maksimova.

Partija „Vienoti Latvijai!” ieguva vienu vietu, ievēlēts Andris Sakne – Sociālo un veselības jautājumu komitejas priekšsēdētājs. Šajā sarakstā startēja arī mētrienietis Valdis Broks.

Ilmārs Grudulis

Mirkļi no "Sol Flamenco" koncerta Ozolkalna estrādē

No saules lēkta paņem sirdī
pirmo gaismu,
No dienas dedzību un mirkļu
pirmatnību skaistu,
No saule rieta dvēselē ņem spēku,
Un nakts, kā dāsna māmuļa
Lai auklē tevī bezrūpības dziesmu!
Lai svētīgs dzīves gājums
tavs un laiks!

/I. Tora/

Sveicam **Ausmu Fridrihsoni**
skaistajā dzīves jubilejā!
Mētrienas pagasta pārvalde

Laidiet savus sapņus viršu
ziedu silos,
Lai tie cerībām un
mīlestībai zied,
Lai tie neizgaist, bet ieslīd
mākoņvālos zilos
Un kā brīnums,
Un kā mīlums,
Katru dienu līdzās iet!

/Ārija Āre/

Sirsniņi sveicam jubilārus:
Ausmu Porieti
Pēteri Spiču
Olgu Smelovu
Valdu Andersoni
lielajās dzīves jubilejās!

Novēlam stipru veselību un daudz
baltu dieniņu!

Mētrienas pagasta pārvalde

Par ogošanu Teiču rezervātā

Dabas aizsardzības pārvaldes Latgales reģionālā administrācija informē, ka Mētrienas pagasta iedzīvotājiem būs atļauts ogot Teiču dabas rezervāta regulējamā režīma zonā 11., 12., 18. un 19. septembrī.

Atļaujas izsniedz 2. septembrī no plkst.13.00 –16.00 un 7. septembrī no plkst. 09.00 – 12.00 Mētrienas pagasta pārvaldē, Mētru ielā 1. Līdzī jāņem personas apliecināošs dokuments.

Izdevējs – Mētrienas pagasta pārvalde. Reģ. Nr. 90012689100, pagasta pārvaldes tālr. 64826034.
Redkolēģija – Ilona Zalāne, Valda Otvare, Jolanta Vītola, Līga Pastare, Marija Beģe-Begge, Laura Bīķerniece, Esmeralda Auziņa, Ilmārs Grudulis.

Iespiests SIA "Erante" tipogrāfijā. Tālr. 25767030